

Text: Micheáš 6, 8

Hospodin ti oznámil, človeče, čo je dobré a čo žiada od teba: len zachovávať právo, milovať láskavosť a v pokore chodiť so svojím Bohom.

Milí bratia a milé sestry!

Americkí prezidenti vraj skladajú svoju prezidentskú prísahu tak, že majú ruku položenú na tomto biblickom texte z Micheášovho proroctva.

Je to pekné a zmysluplné gesto, ale treba povedať, že nestačí len položiť ruku na Božie slovo. Viac ako položiť ruku na Božie slovo a niečo sľúbiť, potrebujeme, aby Boh položil svoje slová na naše srdce a vpísal ich do nášho srdca. O to sa chceme aj dnes pokúsiť a predovšetkým o to Pána Boha prosiť.

Tieto slová nám v jednoduchosti hovoria, že to, čo od nás žiada Boh, je zároveň pre nás dobré.

Ak by sme začali uvažovať v dnešnej spoločnosti nad témou, čo je pre človeka dobré, tak asi väčšina by sa zhodla, že dobré je: *byť zdravý, mať veľa peňazí, a zároveň veľa času. Mať možnosť niečo veľké dokázať a užívať si života, mať dobré vzťahy.*

To všetko sú dobré veci. Ako to však vidí Boh? To je podstatné vedieť. Nestvorili sme sami seba, preto niekedy poriadne nevieme, čo je pre nás skutočne dobré.

Keď počúvame tento text, ten hovorí veľmi priamo. Pán Boh nie je fanúšik nejakej demokracie. Prorok hovorí: **Hospodin Ti oznámil...**

Nie sú to pre nás nové veci, ale predsa potrebujeme, aby nám to Pán Boh pripomenul. **Nie je toho veľa, preto je tam aj to slovíčko „LEN“...**

1. Zachovávať právo: Božie právo, Božia vôľa – teda to, čo sa Bohu páči je to, čo nám dal Boh v 10 Božích prikázaniach. Pán Ježiš to zhrnul v jednom dvojitom prikázaní - **Milovať Boha a milovať ľudí.**

My sme niekedy preťažení - naša hlava je preťažená tým, čo všetko by sme chceli – mali v živote, v rodine zrealizovať. Niekedy sa snažíme svoje plány a výhody a svoju pohodlnosť zameniť za Božiu vôľu. **A sú situácie, kedy si nie sme istí, čo je dobré.** Keď sme pred ôsmimi rokmi dostali pozvanie do Ružomberka, pomerne intenzívne sme hľadali odpoveď na otázku, čo je to v Božích očiach správne. Naše mysle boli zamestnané týmto rozhodnutím. Zostať ešte pár rokov v Gelnici, či ísť do Ružomberka.

V tom čase k nám prišla na návštevu jedno zbožné mladé dievča - naša teologička. Hovoril som jej o našom premýšľaní a rozhodovaní medzi dvoma možnosťami. Ona mi vtedy povedala niečo veľmi jednoduché a pre mňa strašne dôležité a upokojujúce. Povedal: David, ak budete žiť podľa Božej vôle, budete požehnaní rovnako tam i tu. Pripomenula mi niečo veľmi dôležité: nie je až tak dôležité miesto, ale či na ktoromkoľvek mieste bude človek verný a poslušný Bohu.

My si niekedy myslíme, že naša kvalita života bude záležať od toho, v akom byte budeme bývať, na akom aute sa budeme voziť, aký mobil budeme používať a pod.

Milý brat, milá sestra, Boh nám to chce zjednodušiť – to dôležité je, aby si vo všetkých situáciách života a na všetkých miestach zachoval Božie právo.

2. Boh od nás žiada, aby sme milovali láskavosť – aby sme boli milosrdní.

Nie je to niečo nové. Pán Boh od nás totiž nežiada niečo, čo by On prv nerobil. On je milosrdný a preto od nás žiada, aby sme takí boli aj my.

Ak stojím pred výzvou mať niekoho rád, mne osobne veľmi pomáha, keď si uvedomím, že už dávno toho človeka Boh miluje. Je milovaný skôr, ako sa ja o to budem snažiť.

Tu treba povedať niečo o láske a láskavosti v Biblii. Láska znamená cieľavedome urobiť niečo pre toho druhého, čo toho človeka poteší. Ani v manželstve to nie je vždy tak, že pre toho druhého robíme niečo dobré preto, že horíme citom voči nemu, túžbou, niečo dobré spraviť. Je dobré, keď niekedy svojho partnera potešíme, aj keď sa nám nechce, len preto, že vieme, že ho to poteší a že je to správne. Aj voči Bohu.

Veľa sa hovorí o utečencoch – je z toho už európska politická hystéria.

Nechcem spochybňovať potrebu pozrieť sa na tento problém z globálneho pohľadu. Ale k tomuto javu musím zaujať postoj jednotlivca. Ja ako jednotlivec, nechcem mať veľké slová o pomoci. Skôr potrebujem uvažovať, čo znamená prejaviť láskavosť a milosrdenstvo, keď nejaká rodina zo Sýrie raz, keď sa preplní Nemecko, zaklope pri mojich dverách. Čo poteší môjho otca v nebi a čo poteší a pomôže tej rodine pred dverami. Ako sa prejaví láskavosť???

Jeden príbeh z 90-tych rokov – Abdul Karim Kasim...

V Modre bolo veľa ľudí, ktorí mali väčší dom aj väčší príjem, ale láskavosť a milosrdenstvo prejavil Pavol Číž.

3. V pokore chodiť so svojim Bohom.

Keď s niekým ideme, musíme sa mu prispôbiť, brať ho do úvahy. Veľmi rád sa prechádzam spolu so svojou manželkou, ale nemám rád pomalú chôdzu. Ona áno. Ak chcem, aby to bola pekná prechádzka, musím jej tempo rešpektovať, aj keď sa mi nepáči.

V pokore chodiť so svojim Bohom, znamená, podriaďiť sa Jeho pravidlám.

Doteraz sme mali my ruku na Biblii, náš rozum verím, že vnímal, ale po počutí je pred nami vždy tá najťažšie výzva: Dovoľiť Bohu, aby On svoje slovo položil do nášho srdca, aby ho tam vpísal, a my aby sme ho túžili aplikovať. Budeme sa za to teraz modliť. Amen!

David Bázlik